

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iulie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, în cauza penală în privința lui

Durnea Serghei xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xx
xx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.08.2014 - 28.12.2015,
2. Instanța de apel: 24.02.2016 - 22.02.2017,
3. Instanța de recurs: 06.06.2017 - 04.07.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 28 decembrie 2015, Durnea Serghei a fost condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, iar conform art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată acestuia a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Durnea Serghei, fiind deținător al permisului de conducere cu categoria „B”, la 22 aprilie 2014, în jurul orei 22.45, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducând automobilul de model „Mercedes E-200”, cu n/î C QG 388, și deplasându-se pe partea carosabilă a str.31 August, din direcția str.Independenței spre str.Ștefan cel Mare, mun.Bălți, având viteza de deplasare de aproximativ 50 km/oră, în regiunea intersecției cu str.Voluntarilor, mun.Bălți, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, și anume: - pct.10 alin.(l) lit.b), potrivit căruia „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum ...”; pct.45 subpct.(1) și (2), potrivit căroră, „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu a ținut cont de condițiile climaterice, deplasându-se pe timp de noapte, în rezultatul cărui fapt nu s-a

isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, incorect a apreciat situația de trafic, tamponând cu partea din față a automobilului doi pietoni, Ciuperca Marin și Cotruța Rita, care traversau partea carosabilă a str.31 August, cu pas normal, de la stânga la dreapta după direcția de deplasare a automobilului dat, în urma cărui fapt, pietonul Ciuperca Marin a decedat la fața locului, ca rezultat a vătămărilor corporale grave incompatibile cu viața, care le-a primit sub formă de traumatism cranio-cerebral deschis, hemoragii în țesuturile moi ale capului temporal pe dreapta și occipital pe centru-dreapta, fracturi multiple a oaselor bazei craniene, fracturi închise a ambelor oase a gambei stângi, fracturi multiple coaste pe dreapta cu lezarea pleurei și țesutului pulmonar, excoriații a membrelor și regiunii lombare, iar Cotruța Rita s-a ales cu vătămări corporale medii sub formă de ruptură simfizei pubia, fracura marginală os astragal pe dreapta, fractură dublă peroneu pe stânga cu deplasare neînsemnată, echimoze periorbitale pe stânga, escoriații pe frunte, brațul stâng, regiunea lombară pe stânga, plagă superficială ochi stîng, edem neînsemnat țesuturi moi regiunea frontală și nasului cu excoriații superficiale, escoriație vastă în regiunea lombară și aripii os iliac pe stînga.

Conform raportului de constatare medico-legal toxicologică cu nr.216 din 25.04.2014, în sângele lui Durnea Serghei, s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,29 %, echivalent a 2,29 g/l (ora prelevării 01.50, data de 23.04.2014). Ținând cont de faptul că în organismul uman alcoolul etilic se elimină în mod fiziologic în cantitate medie de circa 0,13 % pe oră, Durnea Serghei la momentul comiterii accidentului rutier, orele 22.45, data de 22.04.2014, putea avea o concentrație de alcool etilic în sânge de circa 2.69%, echivalent a 2,69 g/l.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, argumentând că pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă și nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei, deoarece instanța contrar prevederilor art.75 Cod penal, nu a luat în considerație principiul individualizării pedepsei, gravitatea faptei săvârșite de inculpat, care potrivit prevederilor art.16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele comise, deși în rezultatul acțiunilor sale a survenit decesul unei persoane, iar partea vătămată R.Cotruța s-a ales cu leziuni corporale medii, astfel că aplicarea față de ultimul a pedepsei neprivative de libertate contravine prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal;

- avocatul L.Brînzari, reprezentant al reprezentantului legal al părții vătămate T.Ciupercă și a părții vătămate R.Cotruța, care a solicitat casarea sentinței în latura penală, și anume în partea stabilirii pedepsei, considerând că instanța în mod ilegal a aplicat prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului, astfel că incorect a individualizat pedeapsa stabilită acestuia, contrar prevederilor art.61,75 Cod penal, de rînd ce inculpatul nu și-a recunoscut vina, precum și nu a apreciat comportamentul inculpatului de până și după accident, care fiind colaborator al organelor de drept, urma să aibă un nivel sporit de responsabilitate și nu urma a urca la volan în stare de ebrietate avansată, că a oprit automobilul mult mai departe de locul accidentului, neputând explica coerent motivul, încercând să obstrucționeze acțiunile persoanelor responsabile în vederea determinării stării sale de ebrietate, nu a colaborat cu organul de urmărire penală, a tergiversat examinarea cauzei penale în judecată, încercând să învinovățească și alte persoane, ce demonstrează că inculpatul nu a conștientizat gravitatea faptelor sale, precum și consecințele acestora;

- inculpatul, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că instanța, neîntemeiat a conchis că în acțiunile lui sunt prezente semnele componentei a infracțiunii imputate; - probele administrate confirmă doar faptul că a avut loc accidentul rutier soldat cu decesul unei persoane, însă nicidecum nu probează că el a încălcat careva reguli ale securității circulației rutiere, care ar fi în legătură cauzală cu consecințele accidentului rutier - decesul victimei; organul de urmărire penală a admis încălcări de procedură, ce duc la nulitatea probelor prezentate de acuzare, deoarece pornirea urmăririi penale s-a efectuat cu încălcarea prevederilor art.262 și 274 Cod de procedură penală, în lipsa unei sesizări înaintate în ordinea art.262 sau a unui raport de autosesizare a procurorului, în care să fie expuse circumstanțele depistate și să se dispună înregistrarea infracțiunii, pe caz nu este adoptată o hotărâre pe marginea procesului penal înregistrat cu nr.20140400810 din 23.04.2014, privitor la accidentul ce a avut loc, de rînd ce în baza art.262 Cod de procedură penală, organul de urmărire penală urma să pornească urmărirea penală și, constatând că nu este competentă să o exercite, urma să transmită cauza procurorului pentru a o transmite organului competent; - raportul de expertiză toxicologică nr.216 din 25.04.2016 nu poate fi admis ca probă, urmînd a fi constatată nulitatea lui în condițiile art.94 alin.(1), 251 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, deoarece a fost efectuat cu derogare de la prevederile Hotărârii Guvernului R.Moldova nr.296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinarea medico-legală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei și a Ordinului MS nr.80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice, pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similar acestora, în care se indică modul de recoltare a sîngelui și păstrarea acestuia, ce la caz nu a avut loc, fiindcă personal nu a asistat la sigilarea mostrelor de sînge prelevate de la el și de a se încredința despre autenticitatea lor; - procesele-verbale de experiment în procedura de urmărire penală și raportul de expertiză autotehnică nr.1216 din 04.07.2014, la fel nu demonstrează vinovăția sa, deoarece experimentul a avut loc în lipsa lui, iar expertul efectuînd raportul de expertiză autotehnică s-a bazat nu pe datele inițiale prezentate de partea acuzării, dar a folosit în calitate de parametri viteza de deplasare a autoturismului de 40-50 km/oră, viteză ce nu corespunde circumstanțelor accidentului rutier; - la efectuarea de către organul de urmărire penală a cercetării autorurismului la 23.04.2014, nu au fost respectate dispozițiile art.118 și 301 Cod de procedură penală, deoarece cercetarea a fost efectuată în lipsa lui și fără acordul scris al proprietarului, în lipsa ordonanței procurorului; - nevinovăția sa a fost dovedită pe deplin prin declarațiile sale, prin care se confirmă că dînsul a încercat să evite accidentul rutier, dar nu a reușit, din motiv că persoanele au apărut pe neașteptate în fața automobilului, el a reacționat frînând, însă nu a putut evita tamponarea, declarații ce au fost confirmate și de către martorii V.Pascaru, I.Svecla și A.Craveț; - decesul unei persoane și vătămarea medie a integrității corporale și sănătății altei persoane, s-au datorat comportării imprudente a victimelor, care au neglijat cerințele regulamentului circulației rutiere; - accidentul rutier, deși prezintă o faptă prejudiciabilă, este lipsit de temeiul juridic al răspunderii penale, deoarece nu întrunește latura subiectivă și obiectivă a componentei de infracțiune, și anume lipsa încălcării regulilor de circulație de către dînsul și vinovăția sa, deoarece nu î-și dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și conform circumstanțelor cauzei, nu putea să le prevadă, ceea ce

potrivit prevederilor art.20 Cod penal (cazul fortuit), art.275 pct.3) Cod de procedură penală, constituie o circumstanță care exclude tragerea lui la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, a fost admisă cererea avocatului L.Bînzari, care reprezintă interesele reprezentantului legal al părții vătămate T.Ciuperca și a părții vătămate R.Cotruța privind retragerea apelului declarat împotriva sentinței în cauza penală în privința lui S.Durnea, cu încetarea procedurii de apel.

A fost respins, ca nefondat, apelul declarat de procuror și admis apelul declarat de inculpat, casată sentința, din alte motive decât cele invocate, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința lui S.Durnea, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, s-a dispus încetarea procesului penal în temeiul art.2 al Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

4.1. Instanța de apel a constatat că Durnea Serghei, fiind deținător al permisului de conducere cu categoria „B”, la 22 aprilie 2014, în jurul orei 22.45, conducând automobilul de model „Mercedes E-200”, cu n/î C QG 388, deplasându-se pe partea carosabilă a str.31 August, din direcția str.Independenței spre str.Ștefan cel Mare, mun.Bălți, având viteza de deplasare de aproximativ 50 km/oră, în regiunea intersecției cu str.Voluntarilor, mun.Bălți, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, grav a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, și anume: - pct.10 alin.(1) lit.b), potrivit căruia „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum ...”; pct.45 subpct.(1), (2), potrivit cărora „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, nu a ținut cont de condițiile climaterice, deplasându-se pe timp de noapte, în rezultatul cărui fapt nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, incorect a apreciat situația de trafic, tamponând cu partea din față a automobilului doi pietoni - Ciuperca Marin și Cotruța Rita, care traversau partea carosabilă a str.31 August, cu pas normal, de la stânga la dreapta după direcția de deplasare a automobilului dat, în urma cărui fapt, pietonul Ciuperca Marin a decedat la fața locului, ca rezultat a vătămarilor corporale grave incompatibile cu viața, care le-a primit sub formă de traumatism cranio-cerebral deschis, hemoragii în țesuturile moi ale capului temporal pe dreapta și occipital pe centru-dreapta, fracturi multiple a oaselor bazei craniene, fracturi închise a ambelor oase a gambei stîngi, fracturi multiple coaste pe dreapta cu lezarea pleurei și țesutului pulmonar, excoriații a membrelor și regiunii lombare, iar cet.Cotruța Rița i-au fost cauzate vătămări corporale medii sub formă de ruptură simfizei pubia, fracura marginală os astragal pe dreapta, fractură dublă peroneu pe stânga cu deplasare neînsemnată, echimoze periorbitale pe stânga, escoriații pe frunte, brațul stîng, regiunea lombară pe stânga, plagă superficială ochi stîng, edem neînsemnat țesuturi moi regiunea frontală și nasului cu excoriații superficiale, escoriație vastă în regiunea lombară și aripii os iliac pe stânga.

4.2. Instanța de apel, verificând probele acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de prima instanță, cât suplimentar și de către instanța de apel, a constatat că baza probantă administrată în cauză demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului, acțiunile căruia corect urmează a fi încadrate în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal.

Concluzia dată instanța și-a bazat-o pe declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate T.Ciuperca, a părții vătămate R.Cotruța, a martorilor D.Pogurschii, V.Slabu, cât și probele scrise - informația telefonică „112” din 22.04.2014 referitor la comiterea accidentului rutier; - procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, cu schița acestuia și de cercetare la fața locului din 23.04.2014; de examinare și verificare a stării tehnice a unității de transport din 22.04.2014; de cercetare a unui fail din politilen de culoare deschisă din 24.04.2014; de ridicare din 07.05.2014 a înregistrărilor video din 22.02.2014 din incinta magazinului alimentar „Leocast Plus”, situat pe str.31 August, mun.Bălți; raportul de expertiză nr.1216 din 04.07.2014, prin care s-a constatat că conducătorul automobilului de model „Mercedes”, cu n/î CQG 388, în momentul apariției pietonilor pe partea carosabilă, ca obstacol de circulație, a dispus de posibilitate tehnică să evite tamponarea prin frînare, raportul de expertiză medico-legală 192/D din 08.05.2014, potrivit căruia s-a constatat că moartea lui M.Ciuperca a survenit în scurt timp după provocarea vătămarilor în urma accidentului rutier și între leziunile depistate și deces există legătura de cauzalitate; raportul de expertiză medico-legală nr.190/D din 16.05.2014, potrivit căruia lui R.Cotruța i-au fost cauzate vătămări corporale medii; procesele-verbale din 19.05.2014 de cercetare a imaginilor video a accidentului rutier din 22.04.2014; de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 20.05.2014, prin care martorul D.Podgurschii a indicat locul comiterii accidentului rutier; de experiment în procedura de urmărire penală din 20.05.2014, prin care a fost constată viteză de deplasare a pietonilor și câmpul de vizibilitate a conducătorului auto de la locul șoferului; raportul de expertiză medico-legală nr.272 din 07.06.2014, conform căruia la examinarea lui S.Durnea vătămări corporale vizibile nu s-au depistat.

La fel, instanța de apel a conchis că, întru calificarea acțiunilor inculpatului S.Durnea în baza art.264 alin.(4) Cod penal, s-au reținut așa probe ca ordonanța de ridicare a două eprubete cu a câte 10 ml sânge fiecare, recoltate de la S.Durnea la 23.04.2014, raportul de expertiză medico-legală a sângelui lui S.Durnea cu nr.216 din 25.04.2014, potrivit căruia în sânge s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,29% echivalent a 2,29g/l (ora prelevării 01.50, data 23.04.2014). Însă, în urma vizionării suportului electronic cu inscripția „Disc 01-02” și „Discul 03”, instanța de apel a conchis că, colectarea mostrelor de sânge de la S.Durnea pentru constatarea consumului de alcool, de către organul de constatare și organul de urmărire penală, a fost efectuată contrar Hotărârii Guvernului R.Moldova nr.296 din 16.04.2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolosopică și examinarea medico-legală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei, și a ordinului Ministerului Sănătății nr.80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihitrope, de medicamente cu efecte similare acestora, prin care este expres prevăzută modalitatea de recoltare a sângelui și păstrarea acestuia, deoarece din înregistrarea video prezentată este vizibil numai momentul când lui S.Durnea i-au fost prelevate probele biologice de sânge, după care ultimul a fost dus în alt birou, iar după 10-15 minute, conform înregistrării, în biroul în care se afla S.Durnea au fost aduse flacoanele-eprubetele pentru a pune semnătura, care deja erau sigilate în lipsa

inculpatului, din care motiv instanța de apel a concluzionat că acestea nu pot fi admise ca probe, deoarece încălcarea dată atrage nulitatea actelor procedurale în temeiul art.94 alin.(1), 251 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală.

Cât privește restul argumentelor formulate de inculpat, cu privire la nevinovăția sa, instanța de apel le-a respins, pe motiv că au fost obiect de discuție în prima instanță, care corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului.

Referitor la apelul declarat de procuror, instanța de apel, a indicat că, la fel, urmează a fi respins ca nefondat, pe motivele supra enunțate.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia că procesul penal în privința lui S.Durnea urmează a fi încetat în legătură cu intervenirea Legii privind amnistia, deoarece inculpatul întrunește cerințele stipulate în art.2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei, pe motiv că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia de a reîncadra acțiunile inculpatului din prevederile art.264 alin.(4) în cele ale art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal și încetarea procesului penal în baza art.2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, pe motiv că colectarea mostrelor de sânge de la S.Durnea pentru constatarea consumului de alcool a avut loc cu încălcări esențiale, ce a dus la nulitatea actelor procedurale, în condițiile art.94 alin.(1), 251 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, însă instanța nu a dat apreciere raportului de expertiză medico-legală toxicologică nr.216 din 25.04.2014, raportului colaboratorului de poliție V.Secrieru privind comportamentul agresiv al inculpatului, unde relatat că în cadrul discuției S.Durnea avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică, dereglări de articulații, reacție încetinită, neadecvată la întrebările adresate, din cavitatea bucală se simțea miros puternic de alcool, ceea ce a dus la o bănuială rezonabilă de săvârșire a accidentului rutier în stare de ebrietate, că pe procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate există semnătura lui S.Durnea, iar concluziile expertului nu au fost contestate în termen de 3 zile de la data primirii concluziei; - în dispensarul narcologic, unde s-au prelevat de la S.Durnea probele biologice de sânge în 2 eprubete, ultimul nu a refuzat de la nici o acțiune de prelevare a probei, de unde rezultă că inculpatul, cât și avocatul acestuia, nu au înaintat careva cereri până la prezentarea materialelor de urmărire penală, prin care ar fi invocat ilegalitatea acțiunilor procesuale din cadrul urmăririi penale; - instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor invocate de partea acuzării în apel, și anume referitor la aplicarea unei pedepse mai aspre, față de cea stabilită de prima instanță.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit conținutului recursului, procurorul critică decizia instanței de apel invocând temeiul de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs consideră că, în prezenta cauză, evident se constată erorile de drept invocate de recurent și, în argumentarea poziției sale, verificând decizia atacată, constată următoarele.

Astfel, potrivit apelului declarat de procuror, unicul și cel mai de bază argument invocat a fost referitor la pedeapsa stabilită lui S.Durnea în baza art.264 alin.(4) Cod penal, considerând că pedeapsa aplicată inculpatului cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă este greșită, deoarece instanța nu a luat în considerație principiul individualizării pedepsei prevăzut de art.75 Cod penal, gravitatea faptei, ce a dus la decesul unei persoane și cauzarea vătămărilor corporale altei persoane, că inculpatul atât pe parcursul urmăririi penale, cât și în ședințele de judecată nu și-a recunoscut vina și nu s-a căit sincer de cele săvârșite, astfel că pedeapsa neprivativă de libertate aplicată inculpatului contravine prevederilor art.61 alin.(2) Cod penal, și nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța de apel, prin decizia din 22.02.2017, a respins apelul declarat de procuror, menționând că motivul respingerii a fost descris în decizie la pct.8-9, dar făcând o retrospectivă a deciziei recurate, Colegiul penal conchide că instanța de apel, nu s-a expus asupra motivelor din apelul procurorului, astfel că argumentele invocate de procuror în recurs își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuată în cauză, inclusiv sub aspectul că, judecând apelul, instanța nu s-a pronunțat asupra principiilor stipulate în art.61 alin.(2) și art.75 Cod penal și argumentelor invocate în apelul declarat de procuror referitor la caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite de S.Durnea, că acesta săvârșind infracțiunea în stare de ebrietate nu și-a recunoscut vina, nu s-a căit în cele comise, că infracțiunea comisă este una gravă, asupra consecințelor ce au survenit în rezultatul accidentului rutier în urma căreia a decedat o persoană, iar alta s-a ales cu vătămări corporale medii.

La fel, în recurs procurorul invocă că, instanța de apel, neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatului de la alin.(4) la alin.(3) art.264 Cod penal, nu a verificat dacă inculpatul, cât și avocatul acestuia, au înaintat careva cereri până la prezentarea materialelor de urmărire penală, prin care ar fi invocat ilegalitatea acțiunilor procesuale din cadrul urmăririi penale, întru a duce la nulitatea actelor procedurale, în condițiile art.94 alin.(1), 251 alin.(1), (3) Cod de procedură penală.

Succesiv, instanța de apel, cu toate că a cercetat și consemnat în procesul-verbal și în decizie raportul colaboratorului de poliție V.Secieru, în care a fost fixat comportamentul agresiv al inculpatului, menționând că S.Durnea avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică, dereglări de articulații, reacție încetinită, neadecvată la întrebările adresate, iar din cavitatea bucală se simțea miros puternic de alcool (f.d.35 v.1), însă nu i-a dat nici o apreciere, inclusiv și procesului-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate din 23.04.2014, care a fost contrasemnat de inculpat, asupra căruia acesta creava obiecții nu a înaintat (f.d.41 v.1), raportului de expertiză medico-legală nr.216, întregirii video cu imaginile accidentului rutier care a avut loc la 22.04.2014, din care se observă comportamentul inculpatului în momentul când i se propunea să i se ridice proba de aer expirat cu ajutorul alcotesterului, apoi

prelevarea probelor biologice, precum și încercările ultimului de a obstrucționa procesul de recoltarea a probelor biologice de sânge la Dispensarul narcologic din mun.Bălți, în coroborare una cu alta.

Mai mult, instanța în decizie a enumerat un șir de acte aflate în materialele cauze de la volumul 1 pînă la volumul 3, fără a indica ce reprezintă și ce confirmă sau infirmă acestea, fără a le da careva apreciere (f.d.17-19 v.4).

Totodată, Colegiul penal, avînd obligația de a judeca recursul în conformitate cu prevederile art.434 alin.(1) Cod de procedură penală, verificînd legalitatea hotrărării atacate pe baza materialelor din dosar, constată că instanța de apel, încadrînd acțiunile inculpatului S.Durnea în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, a dispus încetarea procesului penal, în temeiul art.2 din Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova.

În acest sens Colegiul penal atestă că, într-adevăr la 29.07.2016, a fost adoptată Legea nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova. Potrivit art.2 din Legea dată, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art.1 și nu cade sub incidența art.10, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă pînă la data de 29.07.2016, pentru care Codul penal, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

La caz, instanța de apel a considerat că S.Durnea este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, ce a avut loc în anul 2014, săvârșirea căreia se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 4 ani.

Respectiv, la prima vedere circumstanțele de fapt ale cauzei se încadrează în prescripțiile generale ale Legii nr.210 privind amnistia, însă aplicarea acestei legi față de inculpat este reglementată de art.2, care stipulează expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.10, adică să manifeste căință activă autodenunțîndu-se de bună voie sau prin contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Totodată, în acest punct de analiză se evidențiază că, înainte de a aplica actul amnistiei, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căință activă față de fapta infracțională comisă, care se apreciază în conformitate cu criteriile stabilite de art.57 Cod penal.

Din conținutul art.57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul cauzat prin infracțiune.

În cauza deferită judecării, Colegiul penal lărgit constată că, reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, instanța de apel nu a reținut rigorile care urmează a fi respectate pentru aplicarea Legii privind amnistia, deoarece după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată, inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căință sinceră față de fapta comisă și nici nu a solicitat verbal ori în scris aplicarea amnistiei.

Astfel, erorile menționate *supra* sunt erori de drept procedural și se încadrează în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și sunt temei de recurs, fiind în coroborare cu art.6

CEDO, care implică în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și a elementelor de probă a părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat complet, obiectiv și sub toate aspectele asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, iar hotărârea nu conține temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de recurs constată erori de drept care nu pot fi corectate de instanța de recurs, aceasta casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărâre se casează.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină seama de motivele indicate în prezenta decizie, precum și de cele invocate în recursul declarat, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de părți și, în dependență de situația constatată, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 februarie 2017, în cauza penală în privința lui Durnea Serghei și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 14 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun